

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2012. január 19.*

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — 40/94/EK rendelet — 58. cikk — 2868/95/EK rendelet — 49. és 50. szabály — R10 szóvédjegy — Felszólalás — Átruházás — A fellebbezés elfogadhatósága — »Fellebbezésre jogosult személy« fogalma — Az OHIM iránymutatásainak alkalmazhatósága”

A C-53/11. P. sz. ügyben,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2011. február 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Nike International Ltd** (székhelye: Beaverton [Egyesült Államok], képviseli: M. de Justo Bailey abogado)

felperes az elsőfokú eljárásban,

Aurelio Muñoz Molina (lakóhelye: Petrer [Spanyolország])

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues tanácselnök, U. Løhmus (előadó), A. Rosas, A. Ó Caoimh és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. november 17-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) az Európai Unió Törvényszéke T-137/09. sz., Nike International kontra OHIM – Muñoz Molina (R10) ügyben 2010. november 24-én hozott azon ítéletének (EBHT 2010., II-5433. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel az említett bíróság helyt adott a Nike International Ltd (a továbbiakban: Nike) által az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 551/2008-1. sz. ügyben 2009. január 21-én hozott azon határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) szemben benyújtott hatályon kívül helyezés iránti keresetnek, amellyel a fellebbezési tanács elfogadhatatlannak nyilvánította a Nike által egy nem lajstromozott nemzeti megjelölés, úgymint az „R10” alapján az Aurelio Muñoz Molina által bejelentett, az „R10” megjelöléssel azonos megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásával szemben benyújtott felszólalást.

Jogi háttér

A 40/94/EK rendelet

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) hatályon kívül helyezte, és helyébe lépett a a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba. Mindazonáltal a megtámadott határozat elfogadásához vezető felszólalás benyújtásának időpontjára tekintettel a jelen jogvita még a 2006. december 18-i 1891/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 386., 14. o.) módosított 40/94 rendelet (a továbbiakban: 40/94 rendelet) hatálya alá tartozik.
- 3 A 40/94 rendeletnek a fellebbezéssel megtámadható határozatokra vonatkozó 57. cikkének (1) bekezdése előírja:
„Az elbírálók, a felszólalási osztályok, a védjegy-igazgatási és jogi osztály, valamint a törlési osztályok határozatai ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezésnek halasztó hatálya van.”
- 4 Az említett rendeletnek a „Jogosultság a fellebbezésre, illetve a fellebbezési eljárásban való részvételre” című 58. cikke a következőképpen rendelkezik:
„Az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet. Az eljárásban részt vevő bármely más fél a fellebbezési eljárásban ügyfélként vesz részt.”
- 5 Az említett rendeletnek „A fellebbezés határideje és alaki követelményei” című 59. cikke kimondja:
„A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.”
- 6 Az említett rendeletnek „A határozatok indokolása” című 73. cikke előírja:
„A Hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.”

7 A 40/94 rendeletnek „A tényállás vizsgálata hivatalból” című 74. cikke a következőképpen rendelkezik:

- „(1) A Hivatal az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.
- (2) A Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

A 2868/95/EK rendelet

8 A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 172., 4. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 2868/95 rendelet) „Átruházás” című 31. szabálya (1), (2), (5) és (6) bekezdéseiben így rendelkezik:

„(1) A [40/94] rendelet 17. cikke alapján az átruházás bejegyzése iránti kérelemnek tartalmaznia kell

- a) a közösségi védjegy lajstromszámát;
- b) a jogutód adatait az 1. szabály (1) bekezdése b) pontjának megfelelően;
- c) ha az átruházás nem az árujegyzékben szereplő valamennyi árura vagy szolgáltatásra vonatkozik, azoknak az árujegyzékben szereplő áruknak vagy szolgáltatásoknak az adatait, amelyekre az átruházás vonatkozik;
- d) a szabályszerű átruházási okiratot a [40/94] rendelet 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően.

(2) A kérelem adott esetben tartalmazhatja a jogutód képviselőjének nevét és székhelyének címét az 1. szabály (1) bekezdése e) pontjának megfelelően.

[...]

(5) Az átruházásnak az (1) bekezdés d) pontja szerint megfelelő igazolásául szolgál, ha

- a) az átruházás bejegyzése iránti kérelmet a bejegyzett jogosult vagy képviselője, valamint a jogutód vagy képviselője aláírja; vagy
- b) az átruházás bejegyzése iránti kérelem jogutód által történő benyújtása esetén a kérelemhez a bejegyzett jogosult vagy képviselője által aláírt nyilatkozatot csatolnak, amely szerint a jogosult hozzájárul a jogutód bejegyzéséhez; vagy
- c) az átruházás bejegyzése iránti kérelemhez kitöltött, a bejegyzett jogosult vagy képviselője, valamint a jogutód vagy képviselője által aláírt – a 83. szabály (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott – átruházási formanyomtatványt vagy iratot csatolnak.

(6) Ha a [40/94] rendelet 17. cikkének (1)–(4) bekezdéseiben, a (1)–(4) bekezdésekben és az egyéb irányadó szabályokban meghatározott, az átruházás bejegyzésére előírt feltételek nem teljesülnek, a Hivatal felhívja a kérelmezőt hiánypótlásra. Ha a kérelmező a hiányokat a Hivatal által megjelölt határidőn belül nem pótolja, a Hivatal az átruházás bejegyzése iránti kérelmet elutasítja.”

- 9 A 2868/95 rendelet „Fellebbezés” című X. címe „A fellebbezésre irányuló kérelem tartalma” című 48. szabállyal kezdődik, amely előírja:

„(1) A fellebbezésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell

- a) a fellebbező személy nevét és címét az 1. szabály (1) bekezdése b) pontjának megfelelően;
- b) képviselő megbízása esetén a képviselő nevét és székhelyének címét az 1. szabály (1) bekezdése e) pontjának megfelelően;
- c) nyilatkozatot, amely megjelöli a megtámadott határozatot és a határozat igényelt módosításának vagy megsemmisítésének [helyesen: hatályon kívül helyezésének] mértékét.

(2) A fellebbezésre irányuló kérelmet annak az eljárásnak a nyelvén kell benyújtani, amelyben a fellebbezés tárgyát képező határozatot hozták.”

- 10 Az említett címben található, „A fellebbezés mint nem elfogadható fellebbezés elutasítása” című 49. szabály (1) és (2) bekezdésében kimondja:

„(1) Ha a fellebbezés nem felel meg a [40/94] rendelet 57., 58. és 59. cikkének, valamint a 48. szabály (1) bekezdése c) pontjának és (2) bekezdésének, a fellebbezési tanács azt mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja, ha a [40/94] rendelet 59. cikkében megjelölt határidő lejártát megelőzően a hiányokat nem pótolják.

(2) Ha a fellebbezési tanács megállapítja, hogy a fellebbezés nem felel meg a [40/94] rendelet vagy e szabályok egyéb rendelkezéseinek, különösen a 48. szabály (1) bekezdése a) és b) pontjának, erről a kérelmezőt értesíti, és felhívja az általa megjelölt határidőn belül történő hiánypótlásra. Ha a hiányokat kellő időben nem pótolják, a fellebbezési tanács a fellebbezést mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja.”

- 11 A 2868/95 rendeletnek „A fellebbezés vizsgálata” című 50. szabálya (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) eltérő rendelkezés hiányában a fellebbezési eljárásban megfelelően alkalmazni kell annak a szervezeti egységnek az eljárására vonatkozó előírásokat, amely a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta.

[...]

Ha a fellebbezés a felszólalási osztályok egyikének határozata ellen irányul, a fellebbezési tanács a rendeletben és e szabályokban megállapított vagy a felszólalási osztály által a [40/94] rendelettel és e szabályokkal összhangban megadott határidőn belül benyújtott tényekre és bizonyítékokra korlátozza a fellebbezés vizsgálatát, kivéve ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a [40/94] rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében további vagy kiegészítő tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni.”

A jogvita előzményei

- 12 A jogvita alapját képező tényállást a megtámadott ítélet 1-9. pontja a következőképpen ismerteti:

„1. 2006. január 2-án Aurelio Muñoz Molina [...] közösségi védjegybejelentést tett [az OHIM-nál].

2. A lajstromoztatni kívánt védjegy az R10 szömegjelölés volt.

3. A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2006. július 24-i 30/2006. számában hirdették meg.
4. 2006. október 24-én a DL Sports & Marketing Ltda a 40/94 rendelet 42. cikke [...] alapján felszólalt a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. Az említett felszólalás az R10 nem lajstromozott védjegyben vagy gazdasági tevékenység körében használt más megjelölésen alapult, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru ellen irányult. [...]
5. 2006. november 28-án a felszólalási osztály 2007. március 29-ig tartó négy hónapos határidőt jelölt meg a DL Sports & Marketing [Ltda] számára hogy – többek között – bizonyítsa a hivatkozott korábbi jog fennállását és érvényességét. 2007. március 29-én a DL Sports & Marketing [Ltda] a határidő meghosszabbítását kérte, amelyet 2007. június 8-án 2007. augusztus 9-ig biztosítottak is a számára. 2007. október 24-én a felszólalási osztály megállapította, hogy a felszólalás alátámasztásául egyetlen bizonyíték sem került benyújtásra.
6. 2007. október 31-i levelével a [...] [Nike] [...] jogtanácsosa tájékoztatta a felszólalási osztályt, hogy egy 2007. június 20-án kötött megállapodás (a továbbiakban: átruházásról szóló megállapodás) útján a DL Sports & Marketing [Ltda] – a Nike, Inc. közvetítésével – több védjegyhez fűződő jogosultságát és ipari tulajdonjogait a [...] [Nike-ra] ruházta át. A [...] [Nike] jogtanácsosa előadta, hogy a korábbi jog új jogosultjától azt az utasítást kapta, hogy folytassa a felszólalási eljárást, ennek megfelelően kérte, hogy ezen eljárásban képviselői minőségben vegyen részt.
7. 2008. február 19-én a felszólalási osztály a felszólalást elutasította azzal az indokkal, hogy a DL Sports & Marketing [Ltda] a megjelölt határidőn belül nem bizonyította az említett felszólalás alátámasztásául hivatkozott korábbi jog fennállását (a továbbiakban: a felszólalási osztály határozata).
8. 2008. március 28-án a [...] [Nike] a 40/94 rendelet 57–62. cikke [...] alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.
9. [...] Megtámadott határozat[ával] az OHIM első fellebbezési tanácsa a fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasította azzal az indokkal, hogy a [...] [Nike] nem nyújtott be bizonyítékot a felszólalási eljárásban részes féli jogállásának alátámasztásául, következésképpen nem állt jogában fellebbezést benyújtani a felszólalási osztály határozatával szemben. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg ugyanis, hogy az említett fórum előtt a [...] [Nike] jogtanácsosa nem jelezte – és még kevésbé bizonyította –, hogy a felszólalás alapjául hivatkozott korábbi jog szerepel a [...] [Nike-ra] ruházott védjegyek között. A fellebbezési tanács kifejtette, hogy a fellebbezési eljárás folyamán a [...] [Nike] azt sem tudta bizonyítani, hogy ő a korábbi jog jogosultja. A fellebbezési tanács ezért úgy vélte, hogy az átruházásról szóló megállapodás kizárólag azt bizonyítja, hogy a [...] [Nike] megszerzett bizonyos közösségi védjegyeket, de nem kifejezetten a hivatkozott korábbi jogot.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 13 2009. április 6-án benyújtott keresetlevelével a Nike keresetet indított a Törvényszék előtt többek között az OHIM első fellebbezési tanácsa elé terjesztett fellebbezése elfogadhatónak nyilvánítása iránt.
- 14 Keresetének alátámasztására a Nike négy jogalapra hivatkozott.
- 15 Miközben a Törvényszék elutasította az első és a harmadik, valamint – anélkül, hogy megvizsgálta volna – a negyedik jogalapot, helyt adott a második jogalapnak annyiban, amennyiben az a megtámadott határozatra vonatkozott, és következésképpen a Törvényszék az említett határozatot hatályon kívül helyezte.

- 16 Második jogalapjával a Nike arra hivatkozott, hogy a megtámadott határozat elfogadásával egyrészt megsértették a védelemhez való jogát, mivel e határozat az átruházásról szóló megállapodás értelmezésén alapult, amelynek tárgyában a Nike nem nyújthatta be észrevételeit, és másrészt megsértették többek között a 2868/95 rendelet 31. szabálya (6) bekezdését, mivel a Nike-nak nem volt lehetősége a hivatkozott korábbi jog átruházásának bizonyításával kapcsolatos hiányok pótlására.
- 17 A megtámadott ítélet 22-24. és 26. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa úgy ítélte meg, hogy a Nike nem tudta bizonyítani, hogy ő a hivatkozott korábbi jog jogosultja, és következésképpen nem bizonyította a felszólalási eljárásban részes féli jogállását, tehát nem állt jogában fellebbezést benyújtani a felszólalási osztály határozatával szemben. A Törvényszék szerint azonban a felszólalás alapjául hivatkozott korábbi nemzeti jog átruházásának bizonyítására vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában az OHIM előtti eljárásokra vonatkozó iránymutatások (a továbbiakban: az OHIM iránymutatásai) – amelyeket az OHIM-nak főszabály szerint be kell tartania – e tekintetben a 2868/95 rendelet 31. szabályának (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapulnak. Ekként ezen iránymutatásoknak „A felszólalás[i] eljárásra vonatkozó iránymutatások” című C. része „[Eljárás] kérdések” című 1. részének E.VIII.1.3.1. pontja azt írja elő, hogy ha a korábbi nemzeti jog új jogosultja „tájékoztatja a[z OHIM-ot] az átruházásról, de ezen átruházást nem (kielégítő módon) bizonyítja, a felszólalási eljárást fel kell függeszteni, és az új jogosult számára két hónapos határidőt kell biztosítani az átruházásról szóló bizonyíték benyújtására.
- 18 A megtámadott ítélet 24. pontjában a Törvényszék úgy vélte, hogy a 2868/95 rendeletnek többek között a közösségi védjegyek átruházására vonatkozó 31. szabálya (6) bekezdésének ezen, a nemzeti védjegyek átruházása tekintetében való átvétele nem vitatható, mivel olyan esetben, amikor a nemzeti jog nem rendelkezik a lajstromozott védjegyhez fűződő jogok átruházásának bejegyzésére vonatkozó eljárásról, az arra vonatkozóan végzett vizsgálat, hogy a felszólalás alapjául hivatkozott védjegy átruházása ténylegesen megtörtént-e, lényegében azonos az OHIM illetékes fóruma által a közösségi védjegyeket érintő átruházás iránti kérelmekre vonatkozóan végzett vizsgálattal. Egyébiránt, még ha ezen eljárás kifejezetten a lajstromozott nemzeti védjegyekre vonatkozik is, a Törvényszék álláspontja szerint analógia útján alkalmazni kell a nem lajstromozott nemzeti védjegyek átruházására, mivel az OHIM-nak ugyanolyan vizsgálatot kell végeznie.
- 19 A megtámadott ítélet 25. és 26. pontjában végül a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 2868/95 rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési eljárásban megfelelően alkalmazni kell az OHIM felszólalási osztálya előtti eljárásra vonatkozó előírásokat, de a 2868/95 rendeletnek és az OHIM iránymutatásainak fent említett rendelkezéseit megsértve az első fellebbezési tanács nem biztosított lehetőséget a Nike számára a hivatkozott korábbi jog átruházására vonatkozó további bizonyítékok benyújtására.
- 20 Az OHIM azon érvére, miszerint a Nike az iránti kérelmét, hogy az OHIM felszólalási osztálya előtt az eredeti felszólaló helyébe léphessen, csak a felszólalási eljárás befejezését követően nyújtotta be, a Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában úgy vélte, hogy még ha feltételezzük is, hogy e kérelem nem elfogadható, sőt akár teljességgel figyelmen kívül is hagyható, az engedményes nem fosztható meg azon jogától, hogy a felszólalási osztály határozatával szemben fellebbezést nyújtson be. Az engedményesnek mint a felszólalás alapjául hivatkozott védjegy jogosultjának ugyanis szükségképpen jogában áll a felszólalási eljárás végén hozott határozat ellen fellépni, függetlenül attól a kérdéstől, hogy terjesztett-e arra irányuló kérelmet az OHIM felszólalási osztálya elé, hogy a felszólaló helyébe léphessen, és hogy e kérelem elfogadható volt-e. A Törvényszék szerint noha természetesen az OHIM fellebbezési tanácsának meg kell bizonyosodnia afelől, hogy az engedményes a korábbi védjegy jogosultja, e vizsgálatot az alkalmazandó eljárási szabályok, köztük az OHIM iránymutatásai tiszteletben tartásával kell végeznie.
- 21 Továbbá a Törvényszék a megtámadott ítélet 28. pontjában megállapította, hogy nem adható hely az OHIM arra alapított érvének sem, miszerint a Nike egyáltalán nem nyújtott be bizonyítékot a felszólalás alapjául hivatkozott korábbi jog javára történő átruházásának alátámasztásául, mivel a Nike

által hivatkozott kifogás pontosan annak alátámasztására irányul, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsának lehetővé kellett volna tennie a Nike számára a benyújtott bizonyítékok értelmezésére vonatkozó észrevételeinek benyújtását, vagy az említett bizonyítékok hiányosságainak pótlását.

- 22 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 29. és 30. pontjában elutasította az OHIM azon érvét, miszerint az OHIM első fellebbezési tanácsa által elkövetett jogsértés nem vezethet a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez, tekintve, hogy nem befolyásolja a határozat tartalmát, mivel a felszólalást mindenképpen el kell utasítani azzal az indokkal, hogy az eredeti felszólaló elmulasztotta a felszólalás alapjául hivatkozott korábbi jog fennállására vonatkozó bizonyítékok benyújtását. A Törvényszék álláspontja szerint vitathatatlan, hogy valamely, a fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasító határozat tartalma nem azonos egy érdemi határozat tartalmával. Egyébként a Törvényszék nem vizsgálhatja közvetlenül a felszólalási osztály határozatának jogszerűségét az OHIM első fellebbezési tanácsa által nem tárgyalt érvek alapján annak megállapítása céljából, hogy az eljárási szabályok fellebbezési tanács által történt megsértése befolyással lehetett-e a felszólalás végleges elutasítására.
- 23 A Törvényszék a megtámadott ítélet 31. pontjában megállapította, hogy a második jogalapnak helyt ad anélkül, hogy szükséges lenne annak vizsgálata, hogy a Nike védelemhez való jogát, a 2868/95 rendelet és az OHIM iránymutatásai fent említett rendelkezéseitől függetlenül, megsértették-e.

A felek Bíróság előtti kérelmei

- 24 Fellebbezésében az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - hozzon új ítéletet az ügy érdemében a megtámadott határozat elleni fellebbezés elutasításával, vagy az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - a Nike-t kötelezze a költségek viselésére.
- 25 Válaszbeadványában a Nike azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést és
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 26 Fellebbezése alátámasztására az OHIM két jogalapra hivatkozik, az elsőt a 2868/95 rendelet 49. szabályának, valamint a 40/94 rendelet 58. cikkének megsértésére alapítja, míg a másodikat az OHIM iránymutatásainak, valamint a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének megsértésére alapítja.
- 27 E két jogalapot együttesen kell vizsgálni.

A felek érvei

- 28 Az OHIM első jogalapjának első részével azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a fellebbezési eljárásban figyelmen kívül hagyta mind a 2868/95 rendelet 49. szabályát, mind a 40/94 rendelet 58. cikkét, amely rendelkezések alapján a megtámadott határozatot hozták.

- 29 Az OHIM álláspontja szerint a Nike-nak igazolnia kellett részes féli jogállását az OHIM első fellebbezési tanácsa előtt annak bizonyításával, hogy az eredeti felszólaló átruházta javára a felszólalás alapjául szolgáló korábbi nemzeti jogot. A megtámadott határozat rámutatott arra, hogy az említett fellebbezési tanács elé terjesztett iratok nem igazolták azt, hogy a Nike volt e jog jogosultja, mivel a Nike által benyújtott átruházásról szóló megállapodás kizárólag azt bizonyította, hogy a Nike közösségi védjegyeket szerzett, nem pedig a felszólalás alapjául szolgáló nem lajstromozott nemzeti megjelölést.
- 30 A megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen állapított meg joghézagot, amelyet sorozatos analógiák révén próbált kitölteni, amelynek a 2868/95 rendeletnek a jelen ügyben alkalmazandó 49. szabálya (1) bekezdésének figyelmen kívül hagyása, valamint az OHIM fellebbezési tanácsainak arra történő kényszerítése lett a következménye, hogy az OHIM iránymutatásait, és következésképpen a jelen ügyben teljesen irreleváns rendelkezéseket alkalmazzanak.
- 31 Az említett 49. szabály (1) bekezdésének megfelelően a 40/94 rendelet 57–59. cikkében előírt feltételek be nem tartásával kapcsolatos hiányokat az említett rendelet 59. cikkében előírt határidő lejárta előtt, azaz a megtámadott határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül pótolni kell.
- 32 Továbbá tekintettel arra, hogy az említett szabály (2) bekezdése alapján csak akkor biztosítanak határidőt a felperes számára az esetleges hiányok pótlására, ha az OHIM fellebbezési tanácsa megállapítja, hogy a fellebbezés nem felel meg a 40/94 rendelet vagy a 2868/95 rendelet egyéb rendelkezéseinek, különösen a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdése a) és b) pontjában előírt rendelkezéseknek, az említett rendelet 49. szabálya megtiltja, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa határidőt biztosítson a 40/94 rendelet 58. cikke be nem tartásával kapcsolatos hiányok pótlására. Figyelembe véve azt, hogy a Nike nem igazolta az eljárásban részes féli jogállását a 40/94 rendelet 59. cikkében előírt négyhónapos határidőn belül, a megtámadott határozat helyesen állapította meg azt, hogy a Nike fellebbezése a 40/94 rendeletnek a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésével együttesen értelmezett 58. cikke értelmében elfogadhatatlan.
- 33 Továbbá azáltal, hogy nem biztosított határidőt a Nike fellebbezése elfogadhatatlanságának orvoslására, az OHIM első fellebbezési tanácsa az OHIM szerint semmilyen módon nem sértette meg a Nike védelemhez fűződő jogát, mivel a Törvényszék állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tények értékelése magának a határozathozatalnak a része. Márpedig a meghallgatáshoz való jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végleges állásfoglalásra. Mivel a Nike maga terjesztette a szóban forgó iratokat az OHIM elé, a Nike-nak megvolt a lehetősége arra, hogy azok relevanciájáról nyilatkozzon.
- 34 Első joglapjának második részével az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a megtámadott ítélet indoklására vonatkozó kötelezettségét azáltal, hogy nem határozott a 40/94 rendelet 58. cikkének, valamint a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének a fellebbezési eljárásban való alkalmazhatóságáról.
- 35 Az első joglapot illetően a Nike úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen helyezte hatályon kívül a megtámadott határozatot, mivel az OHIM első fellebbezési tanácsa megsértette a 2868/95 rendelet 50. szabályát, valamint a 40/94 rendelet 73. cikkét azáltal, hogy megtagadta a Nike-tól a hivatkozott korábbi jog javára történő átruházásának alátámasztására alkalmas további bizonyítékok benyújtásának lehetőségét. Az említett 73. cikk szerint ugyanis az OHIM valamely határozata nem alapulhat olyan érveken, amelyekkel kapcsolatban a feleknek nem áll módjukban nyilatkozatot tenni, amely annak a minimális jogbiztonságnak az ismérve, amelyet a felek joggal várhatnak el a hatóságtól. A 40/94 rendelet 58. cikke nem igazolhat egy ezen elv alóli kivételt.
- 36 A Nike arra hivatkozik, hogy a Törvényszék előtti eljárásban az OHIM nem vitatta sem azt, hogy a megtámadott határozat a fellebbezés elfogadhatatlanságát a 40/94 rendelet 58. cikkében előírt feltételek be nem tartására alapozta, sem azt, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa nem adott

lehetőséget a Nike-nak az ezen elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos nyilatkozattételre. A Nike ebből arra következtet, hogy a megtámadott ítélet a 40/94 rendelet 73. cikkében szabályozott védelemhez való jog megsértését illetően következképpen összhangban van az uniós joggal.

- 37 Továbbá a Nike szerint a 40/94 rendelet 58. cikke alkalmazásának összhangban kell lennie e rendelet és a 2868/95 rendelet egyéb rendelkezéseivel, és különösen azzal, ahogyan a felszólalási eljárásban részes „fél” fogalmát érteni kell. Márpedig a „fél” fogalom OHIM általi értelmezése, amint az a 40/94 rendelet 58. cikkében szerepel, összekeveri a „félkénti” minőséget és a korábbi jog „jogosultjának” minőségét, az említett rendelet rendelkezéseiben alkalmazott eltérő szóhasználat figyelmen kívül hagyásával. A „fél” fogalomnak az említett 58. cikkben történő alkalmazása azt jelzi, hogy az említett rendelet lehetővé teszi az említett „jogosulti” minőség utólagos, megfelelő időben történő igazolását. Ily módon a Nike azt állítja, hogy a jelen ügyben az engedményes jogosult a felszólalási eljárást befejező határozattal szembeni jogorvoslat benyújtására.
- 38 Második, az OHIM iránymutatásainak és a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapjával az OHIM úgy véli, hogy a megtámadott ítélet tévesen alkalmazza a jogot, amennyiben az említett rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének alkalmazásával megállapítja, hogy az OHIM fellebbezési tanácsainak alkalmazniuk kell az OHIM iránymutatásait.
- 39 Az OHIM álláspontja szerint ezen iránymutatások az OHIM személyzete részére címzett utasítások, amelyek az elbírálók és az OHIM különböző osztályai által hozott határozatok alapjául szolgálnak, azonban az OHIM fellebbezési tanácsai, amelyek többek között ezen egységek határozatainak a 40/94 rendelettel és a 2868/95 rendelettel való összhangját vizsgálják, nem kötelesek azt alkalmazni.
- 40 Továbbá az OHIM fellebbezési tanácsainak határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok. Ennek megfelelően e határozatok jogszerűségét kizárólag az uniós bíróságok által értelmezett 40/94 rendelet és 2868/95 rendelet alapján lehet értékelni, és nem az OHIM fellebbezési tanácsainak korábbi gyakorlata alapján.
- 41 E tekintetben a megtámadott ítéletnek a 2868/95 rendelet 50. szabályának (1) bekezdésére tett utalása különösen helytelen, mivel egyrészt e szabály pontosan megjelöli, hogy „eltérő rendelkezés hiányában” kell alkalmazni, míg ugyanezen rendelet 49. szabálya éppen egy ilyen eltérő rendelkezés. Másrészt azok a rendelkezések, amelyekre az említett (1) bekezdés utal, kizárólag jogszabályok lehetnek, különösen a 40/94 rendelet és a 2868/95 rendelet, nem pedig az OHIM szervezeti egységeinek szánt igazgatási utasítások.
- 42 A Nike ezzel szemben úgy ítéli meg, hogy bár az OHIM-ot korlátozza a jogszerűség elvének tiszteletben tartása, e hivatal elismerte és megerősítette, hogy a „koherencia követelménye” többek között többé-kevésbé kötelező belső irányelvek elfogadásában nyilvánul meg. Következésképpen az OHIM-nak a 40/94 rendelet és a 2868/95 rendelet releváns rendelkezéseit az OHIM iránymutatásaival összhangban kell alkalmaznia. A megtámadott ítéletnek arra történő utalása, miszerint az OHIM fellebbezési tanácsai kötelesek alkalmazni ezen iránymutatásokat, ennél fogva nem valósít meg téves jogalkalmazást. Külön jogszabályi rendelkezés hiányában ugyanis az említett fellebbezési tanácsoknak a 2868/95 rendelet 31. szabályának (6) bekezdését az említett iránymutatásokban meghatározott módon kell alkalmazniuk.
- 43 Végül a Nike azt állítja, hogy az OHIM fellebbezési tanácsai a felek által kifejezetten hivatkozott tényeken kívül köztudomású tényeket is figyelembe vehetnek. A 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy egy felek közötti eljárásban a feleknek kell elegendő bizonyítékot előterjeszteniük arra vonatkozóan, amire hivatkoznak, e cikk azonban nem mentesíti az OHIM első fellebbezési tanácsát azon kötelezettsége alól, hogy megvizsgálja – mégpedig a felszólalás alapjául szolgáló védjegy jogosultja származásának és minőségének köztudomású természetére tekintettel – a hivatkozott korábbi jogra vonatkozó átruházási okiratot, amelyet a Nike ezen jogon fennálló jogosulti minőségét alátámasztó iratként nyújtottak be.

A Bíróság álláspontja

- 44 Az első jogalap első részével, valamint a második jogalappal az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a 40/94 rendelet 58. cikkét, valamint a 2868/95 rendelet 49. szabályát azáltal, hogy mellőzte e rendelkezések alkalmazását, valamint az OHIM első fellebbezési tanácsát arra kötelezte, hogy megfelelően alkalmazza az OHIM iránymutatásait egy olyan személy eljárási jogának értékelése során, aki az OHIM felszólalási osztályának határozatával szemben fellebbezni szándékozott. A Törvényszék úgy határozott, hogy a fellebbezési tanácsnak további határidőt kellett volna adnia a Nike-nak arra, hogy észrevételeit előterjessze vagy az eljárási joga alátámasztására hivatkozott korábbi jog átruházására vonatkozó további bizonyítékokat nyújtson be.
- 45 Az OHIM felszólalási osztályának határozatával szembeni fellebbezés elfogadhatóságát illetően a 40/94 rendelet 58. cikkének első mondata előírja, hogy az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet.
- 46 E rendelet 59. cikke úgy rendelkezik, hogy a fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani az OHIM-hoz, és a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.
- 47 A 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) és (2) bekezdése, amely többek között az említett 58. és 59. cikk alkalmazásának eseteit tartalmazza, a fellebbezés elfogadhatóságának értékelésére vonatkozó különös szabályokat ír elő.
- 48 E tekintetben a fellebbezés mint nem elfogadható fellebbezés elutasítását és a többek között az említett cikkekben előírt feltételek be nem tartásával kapcsolatos esetleges elfogadhatatlansági kifogást illetően a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésében kimondja, hogy ha a fellebbezés nem felel meg a – többek között a 40/94 rendelet 58. cikkében – előírt feltételeknek, a fellebbezési tanács azt mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja, ha a 40/94 rendelet 59. cikkében megjelölt határidő lejártát megelőzően a hiányokat nem pótolják.
- 49 Márpedig az említett 59. cikk két különböző határidőt ír elő, amint azt a jelen ítélet 46. pontjában kifejtettük. Annak érdekében, hogy az említett 49. szabály (1) bekezdésében szereplő hiányok pótlásának valós lehetősége fennálljon, a négy hónapos határidőt a megtámadott határozat kézbesítésének napjától kell számítani.
- 50 Nemcsak az említett (1) bekezdés nem rendelkezik szövege alapján az OHIM azon lehetőségéről, hogy további határidőt jelöljön meg annak, aki az eljárási joga igazolásával kapcsolatos hiány pótlása érdekében fellebbezni szándékozik, hanem ezenkívül ugyanezen 49. szabály (2) bekezdése is kizárja az ilyen lehetőséget.
- 51 Ezen utolsó bekezdés ugyanis úgy rendelkezik, hogy ha a fellebbezési tanács megállapítja, hogy a fellebbezés nem felel meg a 40/94 rendelet vagy a 2868/95 rendeletben foglalt szabályok egyéb rendelkezéseinek, különösen a 2868/95 rendelet 48. szabálya (1) bekezdése a) és b) pontjának, erről a kérelmezőt értesíti, és felhívja az általa megjelölt határidőn belül történő hiánypótlásra. Ha a hiányokat kellő időben nem pótolják, a fellebbezési tanács a fellebbezést mint nem elfogadható fellebbezést elutasítja.
- 52 A 2868/95 rendelet 49. szabályának (2) bekezdésében szereplő „egyéb rendelkezésekre” történő utalásból egyértelműen kitűnik, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa az ugyanezen szabály (1) bekezdésében kifejezetten említett rendelkezések – többek között a 40/94 rendelet 58. cikke – be nem tartásával kapcsolatos hiány esetén nem adhat további határidőt.

- 53 Az, hogy nem lehet további határidőt biztosítani, nem veszélyezteti a 40/94 rendelet 73. cikkében szereplő meghallgatáshoz való jogot, amely szerint az OHIM határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. E jog ugyanis nem követeli meg azt, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa – mielőtt véglegesen állást foglalna egy fél által előterjesztett bizonyítékok értékeléséről – e félnek további lehetőséget nyújtson az említett bizonyítékokkal kapcsolatos nyilatkozat tételére (lásd ebben az értelemben a C-193/09. P. sz., Kaul kontra OHIM ügyben 2010. március 4-én hozott végzés 58. és 66. pontját).
- 54 Ebből az következik, hogy annak, aki fellebbezést szándékozik az OHIM fellebbezési tanácsa elé terjeszteni, eljárási jogát a 40/94 rendelet 59. cikkében előírt négy hónapos határidőn belül igazolnia kell, ellenkező esetben a fellebbezés elfogadhatatlannak minősül. E személynek joga van ugyanezen a határidőn belül saját kezdeményezésére orvosolni az esetleges elfogadhatatlansági okot.
- 55 Következésképpen, ha a felszólalás alapjául szolgáló védjegy átruházására anélkül került sor, hogy ezen átruházást az OHIM felszólalási osztálya előtti eljárásban figyelembe vehették volna, az engedményesnek, annak érdekében, hogy eljárási jogát igazolja, a 40/94 rendelet 59. cikkében előírt négy hónapos határidőn belül bizonyítania kell az OHIM fellebbezési tanácsa előtt, hogy átruházás révén az említett megjelölés jogosultja lett, ellenkező esetben a fellebbezés elfogadhatatlannak minősül.
- 56 Ebből az következik, hogy a jelen ügyben a Törvényszék azáltal, hogy mellőzte a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének alkalmazását, valamint úgy határozott, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsának az említett rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének, valamint analógia útján ugyanezen rendelet 31. szabálya (6) bekezdésének és az OHIM felszólalási eljárásra vonatkozó iránymutatásainak a jelen ítélet 17. pontjában hivatkozott pontjának megfelelő alkalmazásával lehetőséget kellett volna adnia a Nike-nak arra, hogy észrevételeit előterjessze, vagy további bizonyítékokat nyújtson be arra vonatkozóan, hogy bizonyítsa az eljárási jogának igazolására hivatkozott korábbi jog átruházását, megsértette a 40/94 rendelet 58. cikkét, valamint a 2868/95 rendelet 49. szabályának (1) és (2) bekezdését.
- 57 Míg a megtámadott ítéletben a Törvényszék úgy határozott, hogy az OHIM fellebbezési tanácsainak alkalmazniuk kell az OHIM iránymutatásait, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint – amint arra az OHIM hivatkozott – az említett fellebbezési tanácsoknak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok, olyannyira, hogy az említett fellebbezési tanácsok határozatainak a jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett e rendelet alapján lehet megítélni (lásd ebben az értelemben a C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-7975. o.] 47. pontját, a C-173/04. P. sz., Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-551. o.] 48. pontját, valamint a C-202/08. P. és C-208/08. P. sz., American Clothing Associates kontra OHIM és OHIM kontra American Clothing Associates egyesített ügyekben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6933. o.] 57. pontját).
- 58 Továbbá meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a 2868/95 rendelet 49. szabálya (1) bekezdésének az OHIM első fellebbezési tanácsa általi alkalmazása összhangban van az említett rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének első albekezdésével, amely szerint eltérő rendelkezés hiányában a fellebbezési eljárásban megfelelően alkalmazni kell annak a szervezeti egységnek az eljárására vonatkozó előírásokat, amely a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta. Az említett rendelet 49. szabálya ugyanis éppen egy ilyen eltérő rendelkezés, amennyiben kifejezetten egy olyan elfogadhatatlansági kifogás fennállása esetére vonatkozó hiánypótlási módozatokat kíván szabályozni, amely az OHIM fellebbezési tanácsa előtt egy fellebbezés benyújtása során a részes féli jogállás igazolásával kapcsolatban merül fel. Ennélfogva e rendelkezés kizárja e tekintetben egyéb olyan rendelkezések megfelelő alkalmazását – mint amilyen az említett rendelet 31. szabályának (6) bekezdése –, amelyek annak a szervezeti egységnek az eljárására vonatkoznak, amely a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta.

- 59 E körülmények között az első jogalap első részét, valamint a második jogalapot mint megalapozottat el kell fogadni anélkül, hogy szükséges lenne az első jogalap második részének vizsgálata.
- 60 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszék elé. A jelen ügyben az előbbiekből következően a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, amennyiben a megtámadott ítélettel a Törvényszék a 40/94 rendelet 58. cikkének és a 2868/95 rendelet 49. szabályának megsértésével úgy határozott, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa a megtámadott határozatban a Nike által benyújtott fellebbezés elfogadhatatlannak nyilvánításával megsértette a 2868/95 rendelet 31. szabályának (6) bekezdését és 50. szabályának (1) bekezdését. Tekintettel arra, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg a Nike által felhozott, a hivatkozott korábbi jogra vonatkozó átruházási okirattal kapcsolatos értékelési hibára alapított negyedik jogalapot, az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a T-137/09. sz., Nike International kontra OHIM – Muñoz Molina (R10) ügyben 2010. november 24-én hozott ítéletét hatályon kívül helyezi, amennyiben a megtámadott ítélettel az említett Törvényszék a 2006. december 18-i 1891/2006/EK tanácsi rendelettel módosított, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 58. cikkének, és a 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel módosított, a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet 49. szabályának megsértésével úgy határozott, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsa 2009. január 21-i határozatával (R 551/2008-1. sz. ügy) a Nike International Ltd által benyújtott fellebbezés elfogadhatatlannak nyilvánításával megsértette az 1041/2005 rendelettel módosított 2868/95 rendelet 31. szabályának (6) bekezdését és 50. szabályának (1) bekezdését.**
- 2) **A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**
- 3) **A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások